

Sygn. akt VIII U 1798/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Mirosława Wandachowicz

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2018 r. w Gliwicach

sprawy W. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania W. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 19 marca 2018 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do przeliczenia emerytury na podstawie artykułu 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 1798/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 19 marca 2018r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił W. K. (K.) prawa do emerytury na podstawie art.55 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż ubezpieczony wniosek o emeryturę złożył 15 lipca 2011r., to jest przed osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego 65 lat, co uniemożliwia stwierdzenie kontynuowania ubezpieczenia emerytalno – rentowego po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.27 w/w ustawy.

W odwołaniu od decyzji ubezpieczony domagał się przeliczenia emerytury zgodnie z art.55 ustawy emerytalnej, a nadto uwzględnienia okresu pracy i szkolenia w ramach przygotowania nowych kadr i zawartej umowy międzypaństwowej pomiędzy Niemcami a Polską.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Organ rentowy w rozpoznaniu wniosku ubezpieczonego W. K. (urodzonego (...)), z 15 lipca 2011r., decyzją z 4 września 2011r. przyznał mu prawo do emerytury od 18 sierpnia 2011r., czyli od osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego 65 lat, na podstawie art.27 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Wysokość świadczenie organ rentowy obliczył zgodnie z art.53 powołanej ustawy.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 122,25%.

Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił 31 lat i 2 miesiące okresów składkowych oraz 2 lata i 10 miesięcy okresów nieskładkowych.

Wypłata emerytury została zawieszona, gdyż ubezpieczony kontynuował zatrudnienie.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury był zatrudniony w C. Sp. z o.o. w Z. do 30 września 2011r.

Decyzją z 3 października 2011r. organ rentowy podjął wypłatę świadczenia od 1 października 2011r. wobec rozwiązania przez ubezpieczonego stosunku pracy.

W dniu 12 marca 2018r. ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o ponowne obliczenie emerytury.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał decyzję zaskarżoną, omówioną na wstępie.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego jako okoliczności jednoznacznie wynikające z tych dowodów i niekwestionowane przez strony.

Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego W. K. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.55 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. z 2017r., poz. 1383 ze zm.) ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art.27, który kontynuował ubezpieczenie emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008r., może być obliczona emerytura na podstawie art.26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art.53.

W myśl art.27 tejże ustawy ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnili łącznie następujące warunki – mężczyzna: osiągnął wiek emerytalny 65 lat i legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze 25 lat.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, że ubezpieczony spełnia przesłanki do przeliczenia emerytury zgodnie z art.55a ustawy emerytalnej. Ubezpieczony bowiem - co jest okolicznością niekwestionowaną w sprawie - spełnia warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, która zresztą została mu przyznana z dniem 18 sierpnia 2011r. Do września 2011r. kontynuował ubezpieczenie emerytalne i rentowe po osiągnięciu w dniu 18 sierpnia 2011r. przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego 65 lat. Z wnioskiem o przyznanie emerytury wystąpił po 31 grudnia 2008r.

Zaznaczyć należy, że z możliwości obliczenia wysokości emerytury na podstawie art. 55 ustawy emerytalnej ubezpieczeni urodzeni przed 1 stycznia 1949r., kontynuujący ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w art. 27 tejże ustawy wieku, nie mogą korzystać jedynie wówczas, gdy przed końcem 2008r.

przyznane im zostały emerytury po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego w wysokościach obliczonych według dotychczasowych zasad (por. wyrok Sądu Najwyższego z 10 lipca 2013r. II UK 217/14 Lex nr 1771526, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 26 stycznia 2017r. III AUa 194/16 Lex nr 2249938). Okoliczność taka nie zachodzi jednak w niniejszej sprawie. Natomiast podnoszone przez organ rentowy złożenie przez ubezpieczonego wniosku o emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego 65 lat, co zdaniem tego organu uniemożliwia stwierdzenie kontynuowania ubezpieczenia emerytalno – rentowego po osiągnięciu wieku emerytalnego, pobieranie emerytury z powszechnego wieku emerytalnego, nie stanowią przeszkody do żądanego przeliczenia świadczenia wedle regulacji art.55 ustawy emerytalnej w związku z art. 26 tej ustawy.

Reasumując, Sąd uznał, że żądanie ubezpieczonego przeliczenia świadczenia emerytalnego zgodnie z art.55 ustawy emerytalnej zasługuje na uwzględnienie i stąd z mocy art.477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w sentencji.

Zaznaczyć należy, że po przeliczeniu emerytury ubezpieczonego zgodnie z art.55 ustawy emerytalnej organ rentowy ustali, które świadczenie jest korzystniejsze, to jest wyliczone zgodnie z art.53 ustawy emerytalnej, czy też zgodnie z art.26 tejże ustawy i podejmie jego wypłatę.

Odnosząc się do żądania ubezpieczonego uwzględnienia okresu pracy i szkolenia w ramach przygotowania nowych kadr i zawartej umowy międzypaństwowej pomiędzy Niemcami a Polską, to Sąd nie badał tej kwestii, gdyż nie dotyczyła jej zaskarżona decyzja. W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznania sprawy sądowej wyznacza decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie (art. 477⁹ i art. 477¹⁴ k.p.c.) i tylko w tym zakresie podlega ona kontroli sądu zarówno pod względem jej formalnej poprawności, jak i merytorycznej zasadności. Postępowanie sądowe zmierza do kontroli prawidłowości lub zasadności zaskarżonej decyzji, a w związku z tym wykluczone jest rozstrzyganie przez sąd, niejako w zastępstwie organu rentowego, żądań zgłaszanych w toku postępowania odwoławczego, które nie były przedmiotem zaskarżonej decyzji.

(-) SSO Grażyna Łazowska